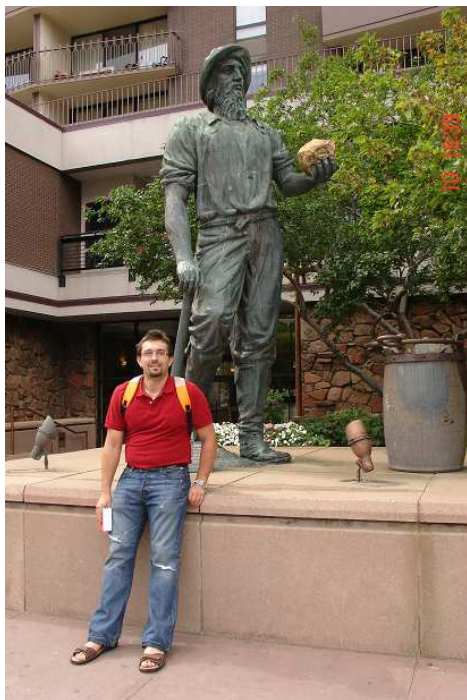

DENVER A ROCKY MOUNTAINS

středa 10. září 2008

Ve středu jsme si nejprve prohlédli města Denver a Central City a potom vyrazili na dobrodružnější část naší cesty. V následujících sedmi dnech projedeme Rocky Mountains, Colorado National Monument, spoustu parků ve státu Utah a Grand Canyon v Arizoně. 17. září máme rezervovaný hotel ve městě hazardu Las Vegas, do té doby si musíme vystačit s naším hotelem na čtyřech kolech ☺.

Denver je hlavní město Colorada. Kdysi býval centrem coloradské zlaté horečky – na konci 19. století byl založen jako hornická osada. V našem průvodci nás rozesmál citát novináře Greeleyho, který kdysi toto místo tvrdých nátur popsal jako „město dřevěných chatrčí, ze tří čtvrtin nehotové, dvou třetin prázdné a třetiny neobyvatelné.“

Zlaté bohatství Denveru připomíná pozlacená kopule státního Kapitolu (parlament) a mrakodrapy finančního centra. Zde jsme dokonce našli ceduli World Trade Center (světové obchodní centrum) jako v New Yorku.

Zatím si američany nemůžu vynachválit. Jsou komunikativní, usměvaví, ochotní a klidně se se mnou vyfotí přímo v práci ☺.

Bořík stavitel ☺. V Denveru se staví spousta nových mrakodrapů.

Školní autobus je v USA privilegovaným vozidlem. Když zastaví, musí se zastavit všechna auta ve všech směrech.

Toto je budova státního Kapitolu se svou pozlacenou kopulí. V průvodci jsme zjistili, že ze 13. schodu, který je ve výšce přesně 1 míle nad mořem (tedy stejně jako vrchol Sněžky), je nádherný výhled na Skalisté hory (Rocky Mountains). Z jiných míst v centru Denveru zakrývají výhled mrakodrapy.

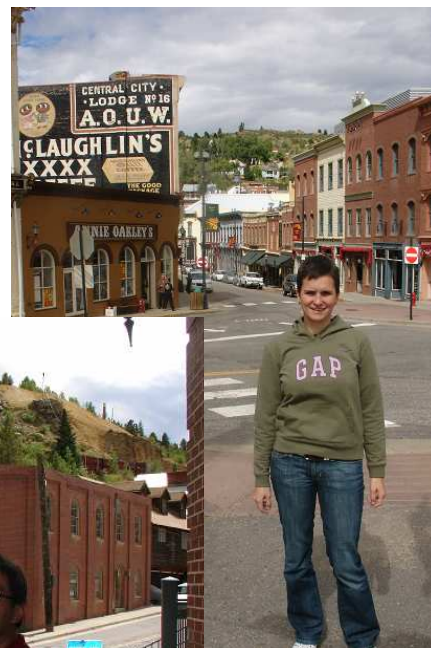
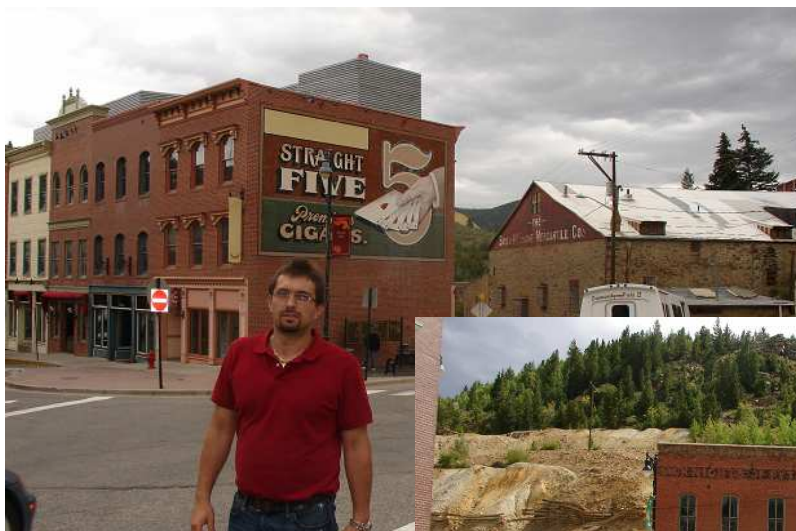

...nápis na 13. schodu

Výhled na pohoří Rocky Mountains ze 13. schodu státního Kapitolu v Denveru.

Z DENVERU DO SKALISTÝCH HOR – ROCKY MOUNTAINS

Nechali jsme se inspirovat tetou Mary a strejdou Marvinem a kousek za Denverem odbočili do jejich oblíbeného městečka **Central City**, kam často jezdí na víkendový gambling.

Central City mělo v době vrcholící zlaté horečky pověst města, které leží uprostřed „nejbohatší čtvereční míle na zemi“. Městečko je moc útulné a zlatá historie z něj přímo dýchá. Vypadá jako v nějakém westernu. V roce 1991 zlegalizovali v Coloradu hazardní hry, mnoho budov v Central City bylo přestavěno na kasina a městečko se proměnilo v miniaturní Las Vegas. V jednom z kasin jsem do automatu hodila čtvrták, zatáhla za páku, automat se roztočil a naskočila výhra 100 čtvrtáků (asi 25 dolarů). Hned jsme je vysypali a nacpali si je do kapes. To bylo něco ☺. David jich pak vyhrál ještě asi 20. Budou se hodit do Las Vegas.

David jich pak vyhrál ještě asi 20. Budou se hodit do Las Vegas.

S plnými kapsami zlatáků (nebo tak nějak ☺)

jsme se vydali vysokohorskou dálnicí do Skalistých hor – mohutného pohoří, které jako tři tisíce kilometrů dlouhý souvislý blok kamene prochází šesti americkými státy. Desítky hor v Rocky Mountains mají přes 4000 metrů nad mořem a je zde i nejvyšší hora Colorado Mt. Elber (4399 m). Kromě procházek po horách, spousty zvířat a úžasných výhledů je zde i spousta míst, která stojí za vidění (např. vysoký historický železniční most v Georgetownu, skalní město Mesa Verde nebo domek kde umrzla Baby Doe sřežící vstup do stříbrnosných dolů). My jsme ale ještě před Georgetownem odbočili do Národního parku Rocky Mountains, který je tak populární, že sem ročně přijede na tři miliony návštěvníků. Udělali jsme si tu průřez letní přírodou v různých nadmořských výškách až do 4 tisíc, kde jsme jako amatéři funěli jak sentinel a trpěli bolestí zubů. Zpátky na hlavní trasu jsme se vrátili až za tmy a brzy ráno frčeli dál, takže jsme k mé velké lítosti přišli o prohlídku Aspenů, které podle našeho průvodce platí za ztělesnění luxusu a bohatství zimní Ameriky – no prostě ráj...

A v tomto snobském ráji prachatých lyžařů má své luxusní sídlo například Cher nebo Viktor Kožený, které jsem chtěla vyhledat a pokud možno i navštívit ☺.

Tenhle obr se jmenuje „elk“ neboli los. Neměli jsme slovník, takže jsme ani nevěděli, zda obdivujeme jeleny či jiné kopytníky. Každopádně jich tu byla spousta, dva z nich se dokonce těma parohama prali. Pokud teda nemají parohy i feny (nebo co to je, když je to ženského rodu ☺).

To je hotel Stanley, kde řádl Jack Nicholson v hrůzostrašném Kubrickově hororu Osvícení. Jen při té vzpomínce mi šel mráz po zádech. Těžko popsat hrůzu, co jsem v této souvislosti zažila o pár hodin později, když začal David

předvádět úchylného vraha v opuštěných, ledových, stmívajících se horách vysoko nad mořem...

Tak tady to fakt žije ...

To je kosa... Že bych na sebe tu dámskou mikinu nenarval?

A kluk jak vám slyšel to „zima, zima“, tak hnedka povidá: bude padat nííííh, postavíme si huhulála!

Honem do tepla (však za pár dní budeme litovat ☺).